BUZATU GIULIAN & NIȚĂ ALEXANDROS

Programarea dinamică este o tehnică de programare formată din 4 componente.

Acestea fiind:

- 1. Starea + definiția
- 2. Recurența
- 3. Inițializarea
- 4. Starea finală

Programarea dinamică este o tehnică de programare formată din 4 componente. Acestea fiind:

- 1. Starea + definiția = parametrii funcției de dinamică
- 2. Recurența = tranziția între stări
- 3. Inițializarea = care sunt stările inițiale?
 - = ce valoare trebuie să aibă?
 - = ce valoare trebuie să aibă restul stărilor?
- 4. Starea finală = de unde calculăm răspunsul?

Tipuri de recurență

- 1.Recurență înainte = când ajungem la pasul i, el trebuie să fie deja calculat
 - altfel spus, la pasul i, calculăm pentru alți pași viitori
- 2.Recurență înapoi = când ajungem la pasul i, totul înaintea lui trebuie să fie deja calculat
 - altfel spus, la pasul i, îl calculăm pe el

Observație: Trebuie să existe o ordine a stărilor pentru a avea dinamică.

Complexitate

Complexitatea unei dinamici diferă în funcție de problemă, deoarece aceasta este doar o tehnică de programare, nu un algoritm care are o complexitate fixă.

După pasul al doilea, vom calcula complexitatea dinamicii noastre și, dacă este prea mare pentru limitele problemei, avem două posibilități:

- optimizăm recurența;
- reducem starea;

Memoizare vs. Tabulare

Einstein: Never memorize something you can look up **Person who invented Dynamic Programming**:

Printre tehnicile folosite în programarea dinamică se numără:

1. Memoizarea

Implică crearea unei funcții ce împarte problema în subprobleme și reținerea rezultatelor pentru a nu rezolva aceste subprobleme de mai multe ori. Se implementează de obicei recursiv.

2. Tabularea

Este procedeul invers. Rezolvăm problemele mai mici, stocându-le într-o structură de date, pentru a obține problema mare. Se poate implementa în mod iterativ, ducând la programe mai rapide, deoarece nu se mai încarcă stiva din cauza apelurilor recursive.

Memoizare vs. Tabulare

Exemplu memoizare

```
std::vector<int> fibo(n + 1, -1);
int Fibonacci (int n, std::vector<int> & fibo) {
                                                                   int Fibonacci (int n) {
   if (fibo[n] !=-1)
                                                                        std::vector<int> Fibo(n + 1);
       return fibo[n];
                                                                        Fibo[1] = 0, Fibo[2] = 1;
   if (n == 1)
       fibo[n] = 0;
                                                                        for (int i = 3; i <= n; i += 1)
   else if (n == 2)
                                                                             Fibo[i] = Fibo[i - 1] + Fibo[i - 2];
       fibo[n] = 1;
                                                                        return Fibo[n];
   else
       fibo[n] = Fibonacci (n - 1, fibo) + Fibonacci (n - 2, fibo);
   return fibo[n];
```

Exemplu tabulare

Memoizare vs Tabulare

Printre tehnicile folosite în programarea dinamică se numără:

1. Memoizarea

Implică crearea unei funcții ce returnează rezolvările subproblemelor în mod recursiv. Funcția respectivă este implementată, de cele mai multe ori, recursiv. Tocmai de aceea nu este recomandată deoarece rezolvă aceeași problemă de mai multe ori.

2. Tabularea

Este procedeul invers. Rezolvăm problemele mai mici, stocându-le într-o structură de date, pentru a obține problema mare. Se poate implementa în mod iterativ, ducând la programe mai rapide.

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/culori3

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/culori3

Hint: Ce fel de recurență vrem să avem, înainte sau înapoi?

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/culori3

Soluție: Preferăm să facem o dinamică înapoi, deoarece ne este mai ușor să calculăm posibilitățile pentru o anumită culoarea scândurii actuale, în funcție de scândura precedentă, decât să facem invers. Astfel, putem observa că anumite scânduri, pot urma doar după alte scânduri. Mai clar:

- alb vine doar după albastru;
- albastru vine după alb și roșu;
- roșu vine după albastru și verde;
- verde vine după roșu și galben;
- galben vine după verde;

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/culori3

Soluție: Deci, la fiecare pas, vom calcula numărul de posibilități ca scândura actuală să ia o anumită culoare în funcție de posibilitățile de la scândura precedentă. La început fiecare culoare poate apărea pe prima scândură într-un singur mod, iar răspunsul va fi suma posibilităților ca ultima scândură să fie fie albă, fie albastră, etc.

Observație: Pentru 100 de puncte, trebuie să implementăm soluția folosindu-ne de numere mari.

Implementare: https://infoarena.ro/job_detail/2955768?action=view-source

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/scmax

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/scmax

Hint 1: Cum putem împărți problema în subprobleme?

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/scmax

Hint 1: Cum putem împărți problema în subprobleme?

Hint 2: Cum putem scrie matematic această recurență?

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/scmax

Soluție: Să considerăm vectorul lis unde lis[i] este lungimea celul mai lung subșir care se termină cu elementul de pe poziția i. Atunci, subșirul care se termină pe poziția i este format din subșiruri care se termină pe pozițiile 1, 2, ..., i-1. De aceea vom alege maximul dintre lis[1], lis[2], ..., lis[i-1], cu proprietatea că elementul de la indexul i trebuie să fie mai mare decât ultimul element din subșir. Apoi, vom determina maximul din vectorul de soluții. Matematic, recurența se scrie $lis[i] = \max_{j < i} (d[j] + 1)$, cu condiția a[j] < a[i].

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/scmax

Soluție: Pentru reconstruirea șirului vom folosi un vector în care ținem minte indexul de unde am format soluția.

Complexitate: $O(n^2)$

Implementare: https://infoarena.ro/job_detail/3184375?action=view-source

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/scmax

Cum putem îmbunătății complexitatea?

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/scmax

Hint: Vrem ca ultimul element al unui potențial subșir crescător de lungime maximă să fie cât mai mic posibil.

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/scmax

Soluție: Vom construi șirul d astfel încât d[l] va reține cel mai mic număr cu care se poate termina un subșir de lungime l. Pentru a obține un subșir crescător de lungime l avem nevoie să găsim un subșir crescător de lungime l-1. De aceea, trebuie, pentru fiecare element a din v să decidem unde îl punem în d. Îl vom pune înaintea celui mai mic număr mai mare decât el. Deoarece d reține capetele subșirurilor **crescătoare**, acesta este sortat, deci putem folosi căutarea binară pentru a obține indicele unde trebuie pus a. Pentru refacerea drumurilor vom ține minte la ce indice este fiecare element din d și predecesorul acestuia.

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/scmax

Complexitate: $O(n \log n)$

Implementare: https://infoarena.ro/job_detail/3184408?action=view-source

Să rezolvăm problema: https://codeforces.com/contest/1741/problem/E

Să rezolvăm problema: https://codeforces.com/contest/1741/problem/E

Să rezolvăm problema: https://codeforces.com/contest/1741/problem/E

Soluție: La pasul i, acesta poate fie să fie rezolvat de la un pas j anterior, fie să îl rezolve el pe j. În cazul al doilea, j este egal cu i-v[i], deoarece știm că un element i poate acoperi v[i] elemente, fie în urma lui, fie după el. Deci, dacă j este un indice valid și dp[j-1]=1 (adică primele j-1 elemente pot fi rezolvate), atunci dp[i]=1, pentru că i poate acoperi elementele j, j+1,..., i-1. Totuși, i poate să fie deja rezolvat de către un element j din urmă, dacă dp[j-1]=1, unde j=i-v[j]. Pentru simplitate însă, în loc să verificăm astfel dacă i este rezolvat, putem ca la un pas i, dacă dp[i-1]=1 și i+v[i] este un indice valid, să marcăm dp[i+v[i]]=1. Observăm că folosim o recurență mixtă, atât înainte, cât și înapoi. Implementare: https://codeforces.com/contest/1741/submission/232417621

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/100m

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/100m

Hint: Să încercăm să găsim o formulă pentru numărul de astfel de configurări pentru n atleți și k locuri obținute.

Să rezolvăm problema: https://infoarena.ro/problema/100m

Soluție: Pentru a obține n atleți pe k poziții, putem avea n-1 atleți aflați pe k-1 poziții, caz în care putem pune ultimul atlet pe k poziții noi sau putem avea n-1 atleți aflați pe k poziții, caz în care punem ultimul atlet în oricare din pozițiile date. Obținem astfel recurența $dp[n][k] = k \cdot dp[n-1][k-1] + k \cdot dp[n-1][k]$. Vom folosi doar 2 linii din matricea dp pentru că nu avem suficientă memorie. La final va trebui să calculăm $\sum_{i=1}^n dp[n][i]$, pentru a considera toți atleții pe toate pozițiile disponibile.

Complexitate: $O(n^2)$

Implementare: https://infoarena.ro/job_detail/3184399?action=view-source

Temă

- https://codeforces.com/contest/1829/problem/H
- https://infoarena.ro/problema/tairos
- https://infoarena.ro/problema/indep
- https://infoarena.ro/problema/lapte

Probleme suplimentare

- https://infoarena.ro/problema/kgraf
- https://infoarena.ro/problema/s2c
- https://infoarena.ro/problema/echipe

Lectură suplimentară

- https://youtube.com/watch?v=oBt53YbR9Kk&ab channel=freeCodeCamp.org
- https://youtube.com/watch?v=aPQY 2H3tE&ab channel=Reducible